

Campus Obert

**CUESTIONES DE
ACTUALIDAD
DESDE LA
ÓPTICA DE
EXPERTOS
UNIVERSITARIOS**

COORDINACIÓN

Sebastià Serra i
Busquets

Antoni Vives
Reus

Rafel Puigserver
Pou (CEDOC-UIB)

► TEMA

Besades amb responsabilitat

Sense caure en alarmismes, es important que principalment els nostres joves preguin consciència dels efectes que tenen algunes accions sobre la nostra salut. Alguns d'aquestes efectes són més greus que els descrits en l'article sobre la malaltia de les besades.

La malaltia vírica dels petons

♦ Jordi Reina Prieto *

La mononucleosis infecciosa està causada pel virus de Epstein-Barr, afecta als adolescents i adults joves (entre 15-35 anys) i predomina durant la primavera i la tardor. Es denomina vulgarment malaltia del petó perquè el seu principal mecanisme de transmissió és la saliva de les persones infectades. Per això també són contagiosos els plats, gots, utensilis de menjar i els cigarets; de manera que una persona

infectada ha de prendre una sèrie de precaucions higièniques per no disseminar la infecció.

Els símptomes d'aquesta malaltia són poc específics, així es detecta febre, cansament, mal de coll, cefalea i adenopaties. Davant aquests símptomes ha de consultar-se al metge i a través d'una simple mostra de sang es realitza el diagnòstic definitiu. En general és una malaltia autolimitada que dura 7-10 dies, però que en un 10 % dels casos es fa crònica donant lloc a la denominada síndrome de la fatiga crònica.

En més del 50 % dels casos la malaltia no dona símptomes o són

poc evidents; gran part de les astènies primaverals estan causades per aquesta infecció. Només ens podem contagiar d'una persona que està o han estat prèviament infectada. És a dir en algunes d'aquelles que ja han passat la malaltia, el virus es pot reactivar en la faringe i ho excreten en la saliva; al no presentar símptomes no són conscients del seva infecciositat i transmeten

el virus per contacte directe amb la saliva o la boca.

Encara que en general el virus només es transmet de persona a persona, s'han descrit grans brots associats als concursos de petons o jocs amb contactes orals entre la gent jove. Per això a aquesta infecció també se la denomina la malaltia dels universitaris, ja que és en aquest

període d'edat quan s'inicien generalment les relacions sentimentals.

No existeix cap vacuna eficaç enfront aquest virus i per tant les úniques mesures de control són les destinades a combatre els símptomes.

* Professor de Virologia de l'Hospital Universitari Son Espases

► TEMA

Noves expectatives en matèria de gènere

Totes les etapes de canvi polític comporten canvis a diferents nivells, com l'econòmic o el social, i generen en la societat un conjunt de preguntes i noves perspectives. La qüestió de la igualtat de gènere no es aliena a les expectatives d'un conjunt important de la societat.

Las partículas que flotan

♦ Esperança Bosch Fiol *

Parece que se ha instalado en muchas personas la sensación de que, finalmente, las cosas van a cambiar. Flotan en el aire, o al menos a mí me lo parece, unas partículas hechas de ilusión, esperanza y alegría. La confianza de que hay luz al final del túnel, o incluso de que el túnel se acaba. Sea como sea, siento que se respira mejor... Pero tam-

bién aparece una duda, ¿se sabrá dar respuesta a tantas expectativas, las personas que cojan el timón tendrán la fuerza, el valor y las sólidas convicciones para no defraudar? ¿Estarán a la altura de las circunstancias? Y, algo fundamental, ¿se creerán de verdad que la igualdad entre mujeres y hombres debe ser el eje vertebrador de una democracia? Porque si les flaquea este flanco y sitúan este tema en el cajón de las cosas secundarias, las partículas desaparecerán y el aire se volverá viciado.

Espero de quien finalmente gobierne una apuesta decidida por implementar las políticas de igualdad, las que tienen capacidad de cambio, las que ayudan a conseguir un mundo mejor, ese mundo que sabemos que es posible.

Espero una lucha decidida para erradicar la violencia de género. Tanto aquella destinada a las mujeres que la sufren como, y eso es ineludible, la prevención en todos sus niveles. Aspiramos a tener una comunidad libre de sexismo.

Espero que en todos los lugares de decisión veamos a hombres y mujeres en proporciones similares.

Que las medidas de conciliación sean una realidad, que la apuesta por una auténtica coeducación vaya acompañada de los medios y la formación necesaria. Que se acabe la burla de las escuelas segregadas por sexo y pagadas con dinero público.

Espero mucho, es verdad, pero siento que tengo derecho a exigirlo, ya es hora... ¿no?

Ah, y también espero que las personas que nos gobiernen, las mujeres y hombres que gestionarán nuestros recursos, piensen, crean y digan sin rubor que sin el feminismo no hay democracia real.

* Investigadora principal del grup Estudiis de gènere de la UIB

► TEMA

Nous reptes de les migracions

L'Oficina de Cooperació al Desenvolupament i Solidaritat ha organitzat el curs, en què professors, investigadors i treballadors de l'àmbit social que fan feina sobre el terreny han abordat temes com les tendències actuals dels moviments migratoris, la situació global de les fronteres o l'impacte de la crisi sobre els drets de les persones migrants.

Migracions i drets humans

♦ Elisabeth Ripoll Gil *

Entre el 20 i 29 de maig s'ha dut a terme el curs *Les migracions: una visió des dels drets humans*. Si bé resulta impossible realitzar un resum, m'agradaria recollir una sèrie de punts que no deixen de mostrar-nos les contradiccions del sistema polític, econòmic i social.

Tal i com es va explicar al curs,

l'Estat espanyol, a més de ser el país europeu que més ha retallat en pressupost destinat a cooperació, és també el que més percentatge computa a un control fronterer que ha vingut marcat en moltes ocasions per irregularitats i atemptats contra els drets humans com les «expulsions en calent».

D'altra banda, els naufragis són possiblement durant les darreres setmanes una de les parts més tràgiques i visibles del procés migratori. Com a conseqüència dels

fets de Lampedusa del mes d'abril, s'acaba d'enllestir la campanya de sensibilització 'Todos somos Mediterráneos'. A més la Comissió Europea acaba d'anunciar un pla per acollir uns 40.000 sol·licitants d'asil, dels quals Espanya haurà de rebre quasi 6.000. Aquesta mesura trasbalsa l'escassa implicació de nostre país en l'acolliment de refugiats. L'Estat espanyol és el país de la UE que menys peticions rep, no arribant a l'1 %; també és el país que en proporció menys peticions apro-

va: el 2014 concedí 1.583 peticions de quasi 6.000 peticions. En contrast, Alemanya és el país que més peticions d'asil rep i aprova, concedint la categoria de refugiat a 47.555 persones l'any passat.

Un altre aspecte no menor és l'ús intencionat i gens innocent que es fa del llenguatge, atorgant a conceptes com «assalt» un significat

que cerca en molts casos justificar les actuacions de control i repressió.

Finalment, hem de tenir present com en bona mesura els processos migratoris del segle XXI ens recorden en les seves causes i pautes evolutives a etapes migratòries del passat. El que no queda tan clar és que de la Història haguem après la lliçó.

* Màster en Història Contemporània, doctoranda i becària FPU